

KONČANE SO DELOVNE AKCIJE

Na deloviščih je bilo 263 Bežigradčanov

Iz raznih krajev Jugoslavije so se vrnili s kopico udarniških značk in pohval – Posebno priznanje bežigradskim mladincem na akciji Morava 1980

Še eno leto je za nami. Udarniško – za brigadirje in za vse, ki so na občinski konferenci Zveze socialistične mladine Slovenije Bežigrad pripravljali brigade za udeležbo na mladinskih delovnih akcijah. Mladinci so z letošnjimi rezultati zadovoljni. Vse brigade so se udeležile vsaj ene lokalne delovne akcije in vse so odšle na akcijo polnoštevne. Osvojili so številna priznanja in kar je najvažnejše: večina brigadirjev se je vrnila s prijetnimi vtisi.

Med pripravi so naleteli na več problemov, kot jih kažejo ti

let niso dale nobenega brigadirja. Večina osnovnih organizacij meni, da je treba vsako leto pošiljati na akcijo nove mladince. Res, da bi moralo čimveč mladih okusiti prostovoljno delo, vendar mora biti v vsaki brigadi tudi nekaj izkušenih brigadirjev, 50 mladincev s praporom, brez vodstva, izkušenj in brigadirskega duha, namreč še zdaleč ni mladinska delovna brigada. Udeležbo vsakega mladca in sredstva za delovno akcijo je treba dovolj zgodaj planirati v vsaki osnovni organizaciji ZSMS.

Lepo sliko neodgovornega vede-

dikalni svet je prispeval dva prapora, občinska zdravstvena skupnost pa sanitetno opremo.

Kako pa so se odrezale posamezne brigade? Po pričakovanju je največ težav povzročala akcija Pot spominov in tovarištva. Med ljubljanci ni interesa za to akcijo, saj so do sredine maja evidentirali samo 2 od potrebnih 40 brigadirjev. Po dogovoru z bratskim Trebinjem je na akciji sodelovala njihova mladinska delovna brigada Dragica Pravica.

Za ostalih šest brigad je bilo potrebno zbrati 248 brigadirjev, za kar jih je bilo evidentiranih kar 426, na akcijo pa jih je odšlo 263; osip je bil torej 38 odstoten. Od 263 udeležencev je bilo 206 fantov, 57 deklet, od tega največ delavcev in učencev v gospodarstvu 153, 82 dijakov, 17 pionirjev in 11 študentov. Letos se je udeležilo akcij nekaj manj deklet kot lansko leto, zato pa se je socialna struktura skoraj približala idealni – povečalo se je število študentov in delavcev. Povprečna starost brigadirjev se je gibala med 17 in 18 leti, med udeleženci pa je bila tudi desetina članov ZK. Brigadirji so prejeli 49 udarniških značk in 46 pohval, 20 mladih pa so predlagali za sprejem v članstvo ZK.

MLADINCI SO NAS DOBRO ZA-STOPALI

Osvojena priznanja: mladinska delovna brigada Danile Kumar, ki se je že petič zapored udeležila mladinske delovne akcije Slovenske Gorice, je osvojila naziv udarna brigada v obeh dekadah, udarništva obeh udarnih dni, pohvalo za interesne dejavnosti v prvi dekadi in priznanje za interesne dejavnosti v drugi dekadi. Mladinska delovna brigada Režke Dragar je bila na Brkinih trikrat udarna, prejela je priznanja za interesne dejavnosti v drugi dekadi in izredno udarništvo za delo v izredno težkih okoliščinah.

Vse mladinske delovne brigade, ki so se udeležile zveznih akcij izven Slovenije, Milana Sušteršiča na Đerdapu, Save Kovačevića na Savi, Rašiške čete v Sarajevu in Edvarda Kardelja na Moravi, so osvojile vsa priznanja akcij in nas primerno zastopale.

Mladinska delovna akcija Mora-

va, ki je letos slavila svojo 10-letnico, je podelila posebna priznanja najuspešnejšim občinskim konferencam. Visoko priznanje je prejela tudi občinska konferenca ZSMS Bežigrad za dvakratno vzorno sodelovanje mladinske delovne brigade Edvarda Kardelja na tej akciji.

LILI STOJČIČ

POT SPOMINOV IN TOVARIŠTVA

Urejali so jo Trebinjci

Občinska konferenca ZSMS Bežigrad je organizirala prihod mladinske delovne brigade »Dragica Pravica« iz pobratenega Trebinja na mladinsko delovno akcijo »Pot spominov in tovarištva 80« v Ljubljani. Brigada s 50 mladinkami in mladinci je bila v zadnji, tretji izmeni do 23. avgusta.

Mestna konferenca ZRVS Ljubljana, je v sodelovanju z

rezervnimi vojaškimi starešinami iz naše občine pripravila tudi za tretjo izmeno obrambni dan.

Po programu so se mladinke in mladinci spoznali z osnovo koncepta SLO, s pehotno oborožitvijo, sredstvi radiološko-biološko-kemične zaščite, topografijo in orientacijo na zemljišču ter streljali s polavtomatsko puško na strelišču.

ob Dolenjski cesti.

Mladinsko delovno brigado iz Trebinja so 11. avgusta na gradbišču obiskali predsednik trebinske socialistične zveze, Jura Potrebica in predsednik tamkajšnje mladine, Dragan Živanić ter Janez Rigler, predsednik občinske skupščine s predstavniki družbenopolitičnih organizacij občine Bežigrad.

DUŠAN REBOLJ

zaključki. V občini, ki šteje 55.000 ljudi, je bilo treba napeti vse sile, da so zbrali in pripravili za udeležbo na akciji 300 mladih.

Največ problemov je bilo, tako kot že prejšnja leta, pri evidentiranju brigadirjev. Iz osnovnih organizacij ni bilo pravega odziva, pa čeprav so evidentirati začeli že marca, govorili o mladinskem prostovoljnem delu na seminarjih, sestankih in seji občinske konference in opozarjali na delovne akcije s plakati in članki v glasilih.

Prijavnice so končale nekje v predalih predstavnikov osnovnih organizacij, mnogi so se spomnili nanje šele maja ali junija, ko so bile priprave na delovne akcije v polnem teku in ko je bilo največkrat prepozno za odločitve delavskega sveta o izrednem plačnem dopustu in sklepe učiteljskega zbora o odsotnosti brigadirjev od pouka.

BREZ »VETERANOV« NI BRIGADE!

Iz nekaterih osnovnih organizacij sploh ni bilo odziva in tako že več

nja mladincev da vsakoletni osip prijavljenih (letos 38 odstotkov). Marsikdo se odloči, da ne bo šel na akcijo, čeprav se je že udeležil priprav in tega ne sporoči na občinsko konferenco. Tak podrsilaj lahko uniči veliko prizadevanj organizatorjev.

Problemi so se pojavili tudi pri pripravi lokalnih delovnih akcij. Začelo se je pri zagotavljanju delovišč: ta problem so rešili v dogovoru s komunalno skupnostjo. Komunalna skupnost je tudi omogočila finančno izvedbo lokalnih akcij.

V zdravstvenem domu Bežigrad so brigadirji v dogovorjenih rokih opravili vse zdravniške preglede, osebe pa je pokazalo veliko razumevanja tudi za zamudnike.

HVALA ZA POMOČ!

Pri opremljanju brigad so finančno pomagali pokrovitelji: Ljubljanske mlekarne – tozid Mlekarne, Iskra – Automatike, Commerce, Elektrotehna – Digital, Obnova, Tehnika, GP Bežigrad, Petrol, Unis-Tos Savije in Jub Dol. Občinski sin-

7. SEPTEMBRA

40 let protidraginjske demonstracije

Prebivalci posavskih skupnosti letos že petindvajsetič praznujejo svoj praznik – Sočasno spomin na obletnico zborovanja proti draginji

Letos 7. septembra praznujejo krajevne skupnosti ljubljanskega Posavja (področje nekdanje občine Ježica) že petindvajsetič svoj krajevni praznik. 7. septembra 1941 so se oboroženi skojevci v Mali vasi spopadli z italijanskimi fašisti.

ZZB NOV Ježica je dala leta 1955 pobudo za krajevni praznik s pomembnimi prireditvami in prvo razstavo zgodovinskih dokumentov delavskega gibanja in NOB na Ježici. Z ustanovitvijo prvih krajevnih skupnosti Posavje, Savlje-Kleče in Tomačevo-Jarše so se sprejele 7. september za svoj krajevni praznik. Po zadnjem preoblikovanju krajevnih skupnosti Posavje v krajevne skupnosti Brinje, Stožice, Ivana Kavčiča, Urške Zatlje in Ježica je bil na pobudo sekcije medvojnih aktivistov OF krajevne konference SZDL Stožice sklenjen medsebojni sporazum o sodelovanju in med drugim tudi o skupnem krajevnem prazniku.

Člani ZB NOV, borci in aktivisti, so bili pobudniki in organizatorji ohranjanja revolucionarnih izročil. Od leta 1955 dalje je bilo postavljeno 14 spominskih obeležij in to: v krajevni skupnosti Ježica 4, Savlje-Kleče 4, Stožice 2, Tomačevo-Jarše 3 in v Urški Zatlji 1 spominsko obeležje.

Sekcija predvojnih komunistov za bivši rajon Ježica, ki deluje od

leta 1972 dalje, je v letu 1975 izdala kroniko z naslovom »Ljubljansko Posavje v ljudski revoluciji«. Ob 40-letnici ustanovitve OF slovenskega naroda pa sekcija pripravlja novo dokumentirano izdajo knjige, ki bo zajela zgodovinsko-kulturni oris Posavja, prve začetke delavskega gibanja v blivši Jugoslaviji, nastanek in razvoj partijskega dela pred zadno vojno in obdobje NOB.

Letos sovpada s krajevnim praznikom 40. obletnica protidraginjske demonstracije za nekdanjo občino Ježica, ki je bila 7. septembra 1940 pred občinsko hišo na Ježici. Povzemamo del izjave Zvonke Popit iz knjige Slovenke v NOB:

»V septembru 1940 je organiziral Okrožni komite KPS za Ljubljano več množičnih demonstracij proti draginji.

V soboto, 7. septembra, je bilo zborovanje proti draginji pred občino na Ježici. Za pripravo zborovanja sta bili zavezani partijski celici na Črnučah in na Ježici. Da bi zagotovili množično udeležbo, je imela naša celica KP na Črnučah nekaj dni prej sestanek, na katerem smo se dogovorili, da pridobi vsak član celice na svojem delovnem mestu in v domačem kraju čimveč ljudi, ki se bodo demonstracije udeležili. V celici KP na Črnučah smo bili takrat: sekretar Cene Štupar, in člani Franc Ravbar, Maks

Pečar, Janez in Stane Bizjak, Reza Dragarjeva in jaz. Sklenili smo k agitaciji pritegniti tudi člane SKOJ. Ti naj bi agitirali predvsem na Črnučah. Skojevci so bili takrat Jože Ravbar, Marija Naglič in njen brat ter Bizjakovi: Dominik, Bernard in Micka. Agitacija je prav dobro uspela. S Črnuč se je zbralo veliko ljudi, ki so korakali v spredu na Ježico. Vabili in agitirali smo še sproti in ljudje so se radi, nekateri tudi sami od sebe, priključevali spredu. Vso pot do Ježice smo kričali: »Dol z draginjo!«, »Otroci so lačni, dajte nam kruha!«, »Dol z vojno!«, »Dol z zajedanci, ki živijo na naš račun!« in podobno. Posebno bojevitost in glasnost so bile ženske, saj so kot matere najbolj čutili, kako hudo je, če ne morejo dati družini najpotrebnejšega.

Resolucijo, ki naj bi jo demonstranti predložili županu, so že prej sestavili Cene Štupar, Franc Ravbar in Andrej Kumar. Poiskali so tudi ženo, ki je bila pripravljena resolucijo pogumno prebrati. Priglasila se je Lampičeva mama s Črnuč in je svojo nalogo potem tudi kar dobro rešila.

Tudi komunisti z Ježice so dobro opravili svojo nalogo. Pred občino se je zbralo veliko demonstrantov, predvsem žena. Ljudi je bilo toliko, da so stali tudi na glavni cesti Ljubljana-Maribor, tako da je bil promet za dobro uro prekinjen.

Reza Dragar, najbolj borbena in neustrašna tovarišica, ki je sodelovala v prvih vrstah pri vseh množičnih akcijah, je imela nalogo ob začetku demonstracije prodrati v občinsko pisarno in prepričati županu

Francu Severju, po domače Andrejkovemu Francu, da bi telefoniral na policijo. Zaradi gneče, ki je nastala pred vrati, pa ni mogla prodrati do njega in je skozi okno kričala nanj, ko je videla, da že telefonira.

Podobno kot na Črnučah so izvedli agitacijo člani partije tudi na Ježici, v Polju in v drugih krajih ljubljanske okolice. Da niso agitirali zaman, so dokazovale množice, ki so se proti poldnevni pomikale proti magistratu. Oblast je pred časom izvedela za nameravano demonstracijo. Ulice so bile polne policije, vendar je množica predrla policijske kordone in se razlila okrog magistrata. Demonstrantom sta govorila sekretar Okrožnega komiteja KPS Tone Dolinšek in član komiteja Viktor Štupar. Ljudje so oba govornika podpirali z borbenimi vzkliki. Borbenost je bila na višku.

Te demonstracije proti draginji so močno dvignile borbenost in samozavest delovnih ljudi, nas komuniste pa so še tesneje povezale z množicami.

V isti knjigi je bila tudi znamenita resolucija z demonstracije proti draginji na Ježici.

Vsakoletne svečane seje skupščin krajevnih skupnosti kažejo, da so krajevne skupnosti med seboj delovno povezane in dosegajo lep razvoj medsebojnih odnosov med prebivalci krajevnih skupnosti. Letos je skupno sejo organizirala krajevna skupnost Ježica.

MIHA ČERIN

ŽAL JE VEČKRAT TAKO

Praksa študentov – kuhanje kave?

Po končanem drugem letniku imajo študentje fakultete za sociologijo, politične vede in novinarstvo obvezno prakso. Veliko študentov politološke smeri opravi prakso še med letom z vodenjem marksističnih krožkov po srednjih šolah, ostali pa so več ali manj prepuščeni samim sebi do junija. Nihče ne ve, na koga se je potrebno obrniti, oziroma, kdo lahko svetuje, kaj pričakuje fakulteta od študentov, ki bodo opravljali obvezno prakso. Tako je večina študentov sama poiskala prakso. Kako naj bi izgledala dnevna praksa, kakšna naj bo tema dela, pa na fakulteti nihče ne ve povedati. Študentje, ki so opravili prakso v preteklih letih, posredujejo ne preveč vzporedne podatke, kako je praksa kuhanje kave, pohajkovanje po mestu, prinašanje malice in podobno. To pa se dogaja zato, ker je večina študentov brez pravega mentorstva na praksi.

Vendar niso vse prakse take. Dobro opravljena praksa je bila na komiteju OK ZKS Bežigrad, kjer so pokazali veliko razumevanja. Študent je v času prakse obdelal več tem: analiza pisanja o ZK v glasilih organizacij združenega dela, analiza stanja v osnovnih organizacijah ZK občine Bežigrad (pregled po zapisnikih in analiza delegatskega sistema po vprašalniku). Vprašalnik so izpolnjevali delavci tozgov, zavodov in šol vzporedno s tem pa je študent vodil neformalne razgovore, v katerih je spoznal problematiko delovnih sredin.

Tako opravljena praksa je lahko koristna za študenta in delovno organizacijo v kateri dela, kajti ko se študent vrne v šolske klopi, lahko veliko bolj primerja teoretično znanje, ki mu ga da fakulteta in njegova praktična s, o- znanja.

Obvezna praksa je globji problem, ki kaže odnos združenega dela do visokošolskih zavodov in obratno. Nad tem bi se morali zamisliti vsi, tako na fakultetah, kot v združenem delu.